

רע"פ 1997/21 - חדגיה תאמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1997/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חדגיה תאמר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 54405-09-20 בעפ"ת שניתן ביום 6.1.2021 על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק; בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר

בשם המבקש: עו"ד מקס אלפסי

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 54405-09-20 מיום 6.1.2021, בגדרה נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) מיום 8.9.2020 בפ"ל 6455-02-19.
- המבקש הודה בעובדות כתב אישום שהוגש נגדו, והורשע בבית משפט השלום בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף.
- המבקש נשלח לממונה על עבודות שירות לשם קבלת חוות דעת בעניינו, אך נמצא לא מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, בשל התנגדות משטרת ישראל, וזאת נוכח תיק מב"ד בגין עבירות אלימות במשפחה שעמד נגדו

(להלן: המידע המודיעיני). לאחר שבית משפט השלום קיים דיון חסוי עם קצין מודיעין של המשטרה ומצא כי ישנו בסיס עובדתי והצדקה למידע המודיעיני, ניתנה לצדדים שהות לצורך קיום משא ומתן לעניין העונש.

4. המשא ומתן הבשיל לכדי הסדר טיעון, במסגרתו עתרו הצדדים במשותף לעונש של 6 חודשי מאסר ויום אחד לריצוי מאחורי סורג וברית, תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים שעמד לחובת המבקש, לצד מאסר על תנאי בן 10 חודשים, פסילה בפועל לתקופה של 18 חודשים וקנס בסך 2,000 ש"ח. בית משפט השלום קיבל את הסדר הטיעון וגזר על המבקשים את העונשים האמורים.

5. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. בדיון שהתקיים ביום 6.1.2021, ביקש בא כוח המבקש להפנות את המבקש בשנית לממונה על עבודות שירות לצורך קבלת חוות דעת עדכנית בעניינו ולהורות על קיצור עונש הפסילה שהוטל עליו. בו ביום ניתן פסק הדין באולם בנוכחות המבקש ובא כוחו. בית המשפט קמא דחה את הערעור, בקבעו כי מדובר בניסיון לעריכת "מקצה שיפורים" להסדר טיעון סגור לו היה שותף המבקש, מבלי שהוצגה כל הנמקה ממשית לאפשר לו לסגת מן ההסכמה העונשית. בית המשפט קמא קבע את מועד התייצבות המבקש לריצוי מאסרו ליום 22.3.2021.

6. ביום 21.3.2021, הגיש המבקש בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי. בד בבד, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. בבקשה נטען כי פסק הדין של בית המשפט קמא הומצא לבא כוחו של המבקש רק ביום 17.3.2021. לגוף הבקשה, נטען כי בית המשפט קמא שגה עת נמנע מלבחון את המידע המודיעיני בעניינו של המבקש באופן מהותי ולא נתן לו הזדמנות להתגונן מפניו. עוד צוין, כי חל שינוי נסיבות לאחר מתן פסק הדין, שכן המבקש זוכה, ביום 24.1.2021, מן האישומים שיוחסו לו בתיק האלימות במשפחה, שעל בסיסו הוצא המידע המודיעיני שבגיניו נמצא המבקש כלא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

7. דין בקשת רשות הערעור להידחות על הסף.

התקופה להגשת בקשת רשות ערעור היא 45 ימים מיום מתן פסק הדין (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ)). רק אם פסק הדין ונימוקיו ניתנו שלא בפני הנאשם, תחל התקופה האמורה מיום שהומצאו לנאשם (סעיף 200 לחסד"פ). דא עקא, כאמור לעיל, פסק הדין של בית המשפט קמא ניתן במעמד הדיון, ביום 6.1.2021, עת נכחו המבקש ובא כוחו דאז באולם. מכאן, שעבר המועד הקבוע בחוק להגשת הבקשה.

למעלה מן הצורך, יצוין כי גם לגופו של עניין אין ממש בטענות המבקש. טענות המבקש בדבר בחינת המידע המודיעיני והאפשרות להתגונן מפניו לא נטענו בפני בית המשפט קמא; וגם פסק הדין אשר זיכה את המבקש מעבירות האלימות במשפחה אינו מצדיק, כשלעצמו, חזרה מהסדר טיעון לעונש לו היה שותף המבקש.

לא למותר לציין כי הבקשה שאליה נלוותה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, הוגשה "בדקה התשעים", יום לפני מועד התייצבות המבקש למאסר וגם מטעם זה ראוי לדחותה.

8. סוף דבר, בקשת רשות הערעור נדחית וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ח' בניסן התשפ"א (21.3.2021).

ש ו פ ט
